

— Piger ind i Skolen en Gang imellem og regne dem med som Elever. Det vilde jeg finde mere rigtigt end at udtale en Sigelse i al Almindelighed, som kan kaste Skygge paa Skoler, som ikke fortjene, at der kastes Skygge over dem. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Ministeriet ikke blot har en tilsynshavende ved Højskolerne, men at hver Skole skal for sig have en nærboende tilsynshavende, der skal attestere Rigtigheden af de Opgivelser, som fra hver Højskole indgives til Ministeriet, idet der opgives, hvor mange Aarselever Skolen har, og hvorledes Undervisningen i det hele er ledet. Hvis der virkelig er Skoler, hvor der begaaes saadanne Misligheder, som der her er omtalt, maa det være falske Indberetninger, som foreligge fra de stedlige tilsynshavende. Lad os saa faa at se, hvor saadant finder Sted. Det vil jeg finde retteligere end i Almindelighed at udtale, at der er Mulighed for, at der finder Misligheder Sted ved de mindre Skoler. Disse Par Bemærkninger har jeg dog ikke villet undlade at fremsætte angaaende denne Sag, da jeg i sin Tid har været medvirkende ved Affattelsen af den Højskolelov, som nu er gældende.

Angaaende de Ændringsforslag, jeg kunde ønske at omtale, skal jeg tillade mig at nævne den bedrøvelige Historie, vi nu have faaet fremstillet saavel fra den ærede Ordfører som fra det ærede Medlem for Kolding (E. Sørensen) angaaende Forholdet med Opførelse af Bygninger til Aandssvageanstalten ved Brejninge. Der foreligger her et sørgeligt Vidnesbyrd om, at Finansudvalget er blevet ført bag Lyset, og naar Finansudvalget bliver ført bag Lyset, blive vi Rigsdagsmænd det ogsaa. Vi maa holde os til de Indstillinger, der foreligge fra Finansudvalget, og til de Oplysninger, Finansudvalget anser for fyldestgørende (*K. M. Klausen*: Vi ere før blevne narrede saaledes). . . Ja, det er desværre ikke første Gang, Rigsdagen er bleven ført bag Lyset ved Opførelse af Bygninger, der enten ere opførte for Statens Regning eller med stort Tilskud fra Statskassen. Jeg vil henstille, at Finansudvalget antager en bygningskyndig Mand som sin Konsulent; jeg er overbevist om, at Tingets Medlemmer med Fornøjelse vilde stemme for en aarlig Understøttelse til en saadan Mand, som man fuldt ud kunde stole paa. De Penge vilde være godt anvendte, naar man ser, hvorledes der ruller Hundredetusinder til Bygninger ud over de Beløb, man i sin Tid er gaaet ud fra, da man gav sit Sam-

tykke til, at disse Bevillinger kunde afholdes af Statskassen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om det kongelige Teater er Finansudvalget nu igen inde paa at stille et Forslag, som viser en Balance mellem Indtægter og Udgifter for det kongelige Teater. Men der er jo ikke et Medlem i denne Sal, som er uvidende om, at det passer ikke. Naar Aaret er ude, viser Statsregnskabet, at der er et Underskud paa 150,000 Kr. eller mere. Det har ganske vist tidligere været langt værre, vi have været oppe paa et Underskud paa over 200,000 Kr., men det er nu sunket ikke ubetydeligt, saa jeg kan ikke andet end anerkende, at man bestræber sig for, at der er et mindre Underskud, men at opstille et Budget paa Balance finder jeg er urigtigt, naar alle vide, at et saadant ikke holdes. Jeg vil derfor henstille, om man ikke fra Finansudvalgets Side vilde se, om det var muligt at træffe en Overenskomst med den ærede Kultusminister om at forme et Budget for det kongelige Teater paa en anden Maade, idet jeg mener, at det er den eneste Vej, ad hvilken man vil kunne medvirke til, at der indføres en større Økonomi ved det kongelige Teater, end Tilfældet har været en hel Række Aar, forudsat at Ministeren vilde enes med Finansudvalget om et saadant Budget. Man maatte da være berettiget til at gaa ud fra, at den Minister, der modtager et saadant Budget, vil gøre alvorlige Forsøg paa, at det blev overholdt fra Teatrets Side, men at opføre en Spilleindtægt paa 800,000 Kr., som man paa Forhaand ved ikke kan tilvejebringes, forekommer mig urigtigt og frister det kongelige Teaters Ledere til at sige: Lad rulle, Statskassen betaler, hvad der mangler! Vi have jo det i høj Grad abnorme Forhold, at det kongelige Teater nu er en saadan lille Stat i Staten, at det kan gøre saa megen Gæld, det skal være, Rigsdagen eller Statskassen betaler; der er ingen Grænser. Jeg mener derfor, at der for det ærede Finansudvalg og dette Ting er al Anledning til at gøre alvorlige Forsøg paa, om man ikke kunde enes med Ministeren om et Budget, som man kunde vente vilde blive holdt, Jeg kan ikke tænke mig nogen anden Vej til at indføre Besparelser, hverken til Lys eller Dekorationer eller i den Masse af Prøver ved Operaer, der koste mange Penge, men som aldrig blive til noget andet end Udgifter for det kongelige Teater. Det er ikke ubekendt, at der i en Række af Aar har været antaget for-